

Nr 499

Av herr **Hansson** i Önnarp m. fl., om överförande till staten av hela kostnaden för utbildningsbidrag till arbetslösa.

(Lika lydande med motion nr 442 i Första kammaren)

Yrkesutbildningen av arbetslösa ingår numera som ett viktigt led i arbetsmarknadspolitiken. De arbetslösa som genomgår detta slag av utbildning erhåller utbildningsbidrag.

Kostnaderna för dessa bidrag är fördelade med 75 % på staten och 25 % på den arbetslöses vistelsekommun. Detta innebär emellertid att kommuner med svag tillgång på arbetstillfällen får bidraga till utbildning av arbetslösa, som sedan beredes arbete utanför hemkommunen. Härigenom får den kommun, som av omständigheterna förlorar den utbildade arbetskraften, en orimlig ekonomisk börda. Det är därför inte överraskande att dessa kommuner ofta är mindre intresserade av att biträda vid utbildningen av de arbetslösa än att sysselsätta dem i beredskapsarbeten. I dylika situationer har arbetsmarknadsstyrelsen fått tillgripa sin dispensrätt och därmed överfört hela kostnaderna på staten. På sikt har detta varit riktigt eftersom eljest ännu högre kostnader för stöd åt de arbetslösa skulle ha uppstått. I ett betydande antal fall har arbetsmarknadsstyrelsen fått tillgripa samma utväg, då den arbetslöses vistelsekommun ej kunnat bestämmas.

Arbetsmarknadsstyrelsen har föreslagit att kommunandelen av utbildningsbidragen skall slopas.

Under punkten Sysselsättningspolitiska åtgärder i statsverkspropositionen, bil. 7, har föredragande departementschefen i ärendet anfört: »Jag är villig tillstyrka, att styrelsen försöksvis utvidgar sin dispensgivning, då så erfordras för att en av arbetsmarknadspolitiska skäl önskvärd omskolning skall komma till stånd.»

Den av socialministern förordade utvidgade dispensgivningen kommer sannolikt att lösa en del problem som är förknippade med den nu gällande kostnadsfördelningen. Troligen kommer emellertid den föreslagna ordningen att leda till att en allt större del av kostnaderna för utbildningsbidragen faller på staten. Det kan därför ifrågasättas om kostnadsskillnaderna mellan arbetsmarknadsstyrelsens förslag och den av socialministern sålunda förordade lösningen kan bli särskilt stora. Med hänsyn härtill och då det måste vara angeläget att förenkla handläggningen av bidragsärendena får vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t göra framställning om slopande av kommuns andel av utbildningsbidrag till arbetslösa.

Stockholm den 26 januari 1961

Stig F. Hansson

i Önnarp

Thorbjörn Fälldin

Johannes Antonsson